

MŪSU Lietuva

Jornal Lituanos «NOSSA LITUANIA»
DIRETOR PROPRIETARIO RESPONSAVEL
Dr. José Ferreira Carrato
SAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES
LAIKRAŠTIS
A D R E S A S:
AV. ZELINA, 706 — C. POSTAL 371
SÃO PAULO
ATSKIRO NUMERIO KAINA
CR.\$ 2,00

NR: 265 (30)

SÃO PAULO — BRASIL — 1954 M. LIEPOS MĒN. — JULHO 24 D.

VII METAI

Bolševikai Tebegrobia Zmones

/1/ Vis daugiau įvairių bolševikų pareigūnų, įsitikinę, kad «sovietiniame rojuje» to li gra u nėra to, ką jie skelbia, pe-bėga į Vakarus. Tarp žinomesnių perbėgusiųjų, nutraukusių ryšius su sovietiniu režimu, galima pažymėti jų buv. ambasadorių Besiedovskį, pagarsėjusios Stalino biografijos autorių Borisą Suvo riną, vieną iš artimiausių Leningo draugų Ivaną Ševčenko, Rusijos revoliucijos «motiną» Ang. Balabanovą, 1937 m. pa bėgusį Sovietų ambasadorių Atėnuose A. Barminą, vėliau parašiusį «Sovietų diplomato atsiminimus», 1944 m. iš Amerikos neg. įžusį sovietinės misijos narį V. Kravčenko, 1951 m. atbėgusį Bavarijon ir pasidavusį amerikiečiams maršalo Šapošnikovo sūnų pulk. Borisą Šapošnikovą, metusį Sovietus «Berlyno - Kremliaus» autorių G. Klimovą ir visą eilę kitų. Per devynerius metus į Vakarus iš viso pabėgo apie 18 000 Sovietų karių. Pamatę visą bolševikinio režimo apgaulingumą, taip pat nutraukė su juo dvasinius ryšius ir visa eilė žinomiausių pasaulio rašytojų su «Nulis ir begalybė» autorium A. Kostleriu priešakyje.

Ir pastaruoju metu keletas įžymių Sovietų pareigūnų pasirašė suteikiami laisvę. Va karuose Tai - Sovietų misijos Japonijoje sekretorius Ras tovorovas, atskleidęs visą bolševikų šnipinėjimo sistemą Tolim. Rytuose. Sov. Sąjungos ambasados Australijoje sekretorius ir tenykštis MVD šefas V. Petrovas ir specialiosios paskirties sovietinės žvalgybos kpt. Chochlovas. Petrovas nurodė, kad JAV-se 95% šnipinėjimo darbų atlieka specialiai paruošti agentai, o tik 5% «medžiagos» pateikia vietiniai komunistai ar užjaučiantieji. Jis taip pat atskleidė paslaptį, ką veikia 1951 m. dingę britų diplomatai D. Maclean ir Guy Burgess. Macleanas, anksčiau vadovavęs britų užs. reik. minis terijoje Amerikos skyriui, dabar yra Kremliaus patarėjas užsienio politikos reikalais, o Burgess, anksčiau buvęs antruoju D. Britanijos Vašingtono sekretorium, dabar leidžia anglų k. Sovietų propaganda laikraštį ir yra Maskvos radiofono anglų k. transliacijų patarėjas. Pas savo vyrą yra atvykusi ir pernai paslaptinai iš Šveicarijos dingusi su savo vaikais Macleano žmona. Gautosiomis iš Australijos žiniomis, prie Petrovo žmonos išlaisvinimo daug prisidėjo ir ten įsikūrę tremtiniai dypukai, kurių aerodromą buvo susirinkę apie 2.000. Jie visokiais būdais kliudė ją jėga vesti į lėktuvą ir, chorų šaukdami, kvietė pa

sukti į laisvę, kol galiausiai vandens šviršktais policijos buvo išsklaidyti jėga. Kaip žinoma, vėliau ji taip ir padarė, o Sovietai, protestuodami prieš neleidimą jos jėga išgabenti ginkluotiems kurjeriams į Maskvą, apkaltinę Australiją sulaužius «tarptautinį neliečiamumą», nutraukė su ja diplomatinis santykius, UP pranešimu, betardomas Australijoje Petrovas prisipažino, kad kaip sovietinio saugumo karininkas, turėjo šnipinėti patį Sovietų ambasadorių, bet tas jį įskundė Kremlui kaip «Berijos šalininką». Kaip toliau britų Reuteris praneša Petrovo tikroji pavardė yra Šorokovas. 1929 m. jis, kaip ir daugelis jaunu komunistų, vadinosi Proletarski, o 1942 m. faktiškojo Lietuvos dobakasio Dekanozovo patarimu savo pavardę pakeitė į Petrovą. Išstarnavęs vienoj NKVD divizijoje, vak. Kinijoje likvidavusioj karinį sukilimą, 1938 m. buvo pakeltas į majorus ir 1940 m. vedė savo dabartinę žmoną Eudokija, sovietinio saugumo kapitone. Petrovo teigimu, so vietinio saugumo centrinės techninio ir atominio špionazo užjūry vedėjas «Raina» buvo atleistas po Berijos likvidavimo. Apie rusų emigrantų veiklą žinias rinkęs pulk. Gukazovas, bet vėliau ir jis buvo atleistas. Bolševikai turi savo agentus kiekviename so vietiniame laive ar laivelyje, kuriuos dažniausiai mėgina iškišti kaip įgulos narius. Dirbdamas Maskvos kp centrinėje. šveicaru «Die Tat» duome nimis, kontroliavo iš viso pasaulio gaunamus Sovietų ambasadų sifruotus pranešimus. Švedijoje dirbdamas jis yra veikęs ir prieš pabaltiečius.

(B. D.)

Indokinijoj karas baigtas

Aštuonerius metus trukęs Indokinijoj karas baigėsi. Baigėsi su labai nepalankiu Prancūzijai balansu, kainavusiu 92 tūkstančių karių gyvybes ir pinigais aštuonis milijonus dolerių. Iš žuvusių prancūzų yra tik 19 tūkstančių. Kiti iš svetimų šalių legiono. Žuvusių tarpe yra ir keli desėtkai lietuvių tarnavusių svetimų šalių legijone. Sužeistų yra 114 tūkstančių. Komunistų žinioj pasilieka 70 tūkstančių kvadratinų kilometrų Vietnamio teritorijos su 12 milijonų gyventojų. Prancūzų pusėje 50 tūkstančių kvadratinų kilometrų su 11 milijonų gyventojų. Ru bežius eina septyniolika paralė.

Prancūzai turės pasitraukti

iš Hanoi, kuris yra komunistinės Indokinijos sostinė. Nacionalistinės sostinė - Saigon miestas.

Vietnam valstybei suvienyti, bus rinkimai, kurie turi įvykti ne vėliau, kaip ligi 1956 m. liepos mėn. 20 d.

Sutarties vykdymui yra sudaryta komisija, kurion įeina Lenkija, Kanada ir India.

Vertinant Indokinijos karą prancūzų pralaimėjimas yra didelis. Žuvo daug kareivių ir daug pinigų išseikvojo ir nepagynė kraštą.

Svarbiausia pralaimėjimo priežastis yra noras Indokinija ir toliau laikyti savo kolonija. O komunistai atėjo su laisvės šūkiais ir gavo žmonių pritarimą. Ši pati svarbiausia priežastis buvo tiestog katastrofiška prancūzų pralaimėjimo karo fronte. Jei prancūzai prieš aštuonerius, ar dešimt metų būtų pasiūlę Indokinijai nepriklausomybę, aukų žmonėmis ir pinigais būtų išvengę ir šiandien visai kita padėtis būtų Indokinijoj, prancūzams palanki.

Prancūzai šią sutartį pasirašė, nes nebuvo kitos išeities.

Prez. Eisenhowerio išpėjimas.

Prez. Eisenhower del Indokinijos karo pabaigos pareiškė pasitenkinimo, nes pasibaigė narsių karių kraujo liejimas. Amerika šiame kare ne dalyvavo ir atsakomybė Indokinijos problemos išrišimo tenka kariaujantiems kraštams. Kiekviena atžvilgiais sutartis nėra maloni, bet daug priklausys nuo jos taikymo.

Amerika nepasirašys Genevos sutarties, bet kaip narys Jungtinių Tautų Organizacijos, vykdys numatytus įsipareigojimus. Patikrina, kad bet kokia pradžia komunistinio užpuolimo, bus laikomas kaip nepaprasto svarbumo įvykis.

Kremliuje eina tyli kova.

Beriją sulikvidavus Rusijos vidaus politikoj nėra taikos. Likusieji diktatoriai dairosi, ar kurią dieną neištiks jų to paties Berijos likimas. Naujausiomis žiniomis Kremliaus raudonieji tyronai yra pasidalinę į dvi dalis. Vienoj pusėj Malenkovas su maršalu Žukovu, kitoj - gen Vasilevskis partijos generaliniu sekretoriumi. Malenkovo grupė yra šalininkė minkštesnio komunizmo, kaip pavyzdžiui pripažinimo mažos nuosavybės. Gi antrieji - yra griežti leninistai ir stalinistai. Ir jei viena dieną išgirstame, kad Malenkovas arba Vasilevskis yra kariamas ir šaudomas, tai neteks nustebti, nes tokia jau raudonosios diktatūros priegimtis - sunaikinti savo priešą.

Atvyko rusu mokslininkai.

Šia savaitę S. Pauly vyksta vėžio ligos kongresas, į kurį atvyko visa eilė iš įvairių kraštų garsių gydytojų. Jų tarpe yra atvykę ir keli rusai medikai. Nors Brazilija neturi diplomatinių santykių su Rusija, tačiau į šį mokslinį kongresą Brazilijos vyriausybė davė leidimą rusams gydytojams atvykti.

Rinkimams artejant

Nors ligi rinkimų nėra pilnų trijų mėnesių, tačiau kas su kuo bus susiblokavęs dar nežinia. Trys kandidatūros yra aiškios: Adhemar de Barros, Prestes Maia, Janio Quadros. Toledo Vladimir Piza ir Hugo Borghi, kurio kito kandidato naudai gali atsiimti savo kandidatūą. Paskutiniiais prausėmais, ademaristai su trabalistais artėja. Už paramą Adhemaras kituos estados žada remti trabalistas. Šį mėnesį visi turės jau galutinai užimti pozicijas.

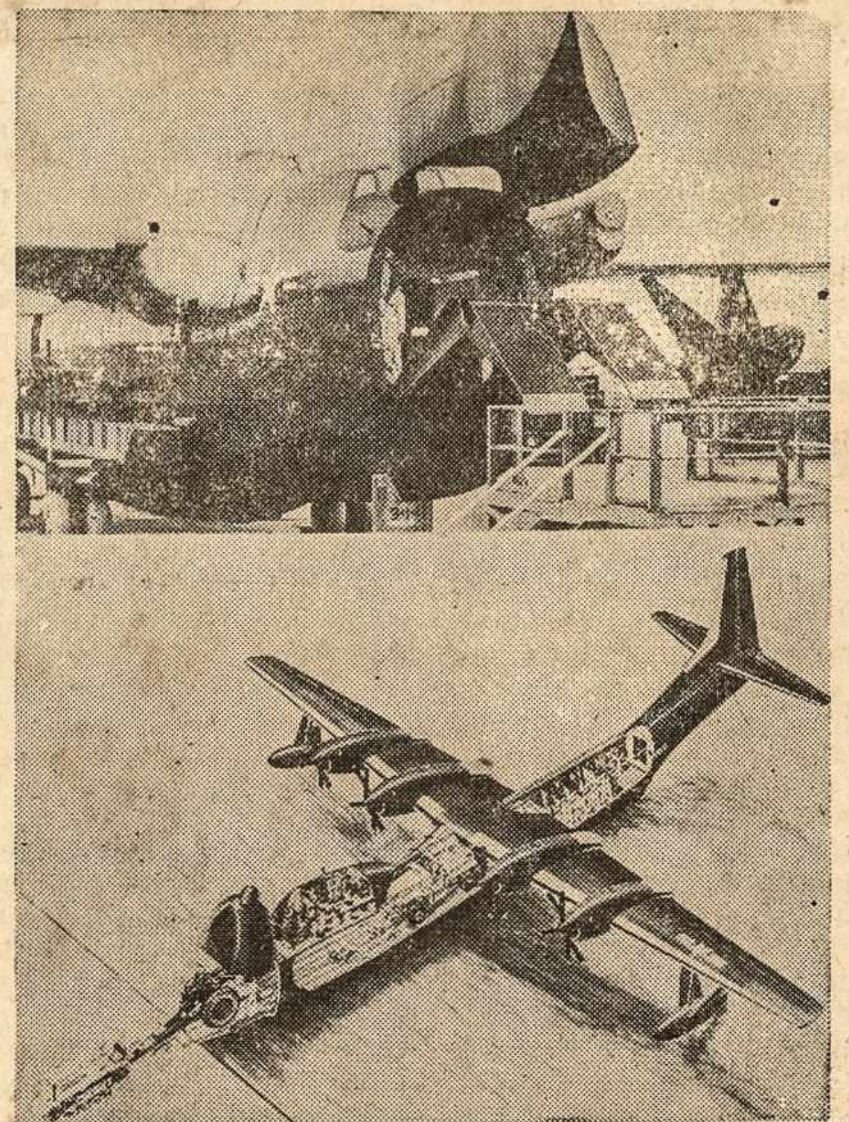
likos tautų skautai. Yra numatyta įdomi programa. Bene pati įdomiausia programa bus vakarais laužas sudemonstravimu įvairių tautų folkloro, kaip dainų, tautinių šokių, žaidimų, Nuvykimas į Interlagos patogus, autobusu iš miesto centro. Gaila, kad lietuviai skautai nebus atstovaujami.

Prancūzijoj nėra entuziazmo

Del karo paliaubu Indokinijoj Prancūzijoj nėra jokie entuziazmo. Prancūzai jaučia, kad jie buvo nugalėti.

São Paulo be mėsos ir be duonos.

Nesutinkant atatinkamoms įstaigoms leisti pakelti kainas už mėsa ir duona, miestui grėsia likti be mėsos ir duonos. Fazendieriai nori pakelti kainą už jaučius. Negaudami norimos kainos, gyvulius parduoda į kitus estados. Šią savaitę bus pradėta

Naujas transportinis Amerikos lėktuvas. Viršuj su adarytomis durimis. Apačioj lėktuvo vidaus vaizdas, jame telpa keturios patrankos 155 milimetrų, trys sunkvėzimiziai 2500 klgr. kiekvienos, šeši žypukai. Užpakalinėje lėktuvo dalyje yra vietos 103 žmonėms. Šis lėktuvas paverstas ligonine, gali talpinti 92 neštuvus su ligoniais.

Palapiniu miestas Interlage

Liepos mėn. 27 d., prie Santo Amaro ežero, Interlagos išsaug palapiniu miestas-prasidės tarptautinis skautų sąskridis. Dalyvaus keturio-

pardavinėti šaldyta mėsa. Atrodo, kad kainos tiek už duoną, tiek už mėsa bus pakeltos, tuomet vėl bus pakan kamai mėsos ir duonos.

Professoriaus Vinco Kreves Mickevičiaus Atminimui

Tikiuosi, kad mirus mūsų didžiajam rašytojui ir patrio- tui prof. V. Krevei Mickevi- čiui lietuvių spaudoje bus ata- tinkamai plačiai paminti jo asmeniniai ir literatūriniai nuo- pelnai, todėl duodu gerbiami- ems skaitytojams tik eskizinio pobūdžio atsiminimus, iš ben- drai praleistų karo meto dienų.

Štai, matau aš jį, neaukšto ūgio, palinkusį, kopiantį žvy- ro pakalne į mus su įprasta šypsena, kuria jis pasveikin- davo kiekvieną. Bėgu jam prie- šais pasveikinti, nes matau jo išblykusiame veide didelį nuovargį. Paskui seka žmona jo neatskiriama gyvenimo draugė ponija Marija, toliau duktė Aldona su vyru. Mūsų pasisveikinimas buvo šiltas ir nepaprastai jaudinantis. «Štai atvažiuome pagaliau pas jus» - buvo profesoriaus žodžiai. Buvau tikrai laiminga sulauku- si tokių garbingų ir malonių žmonių, kurie bendro likimo vejami, atvyko pailsėti nuo bombarduojamų miestų nera- maus gyvenimo į bendrą pas- togę.

Miškais apaugusio kalno paš- laiteje kukli austrų kaimiečio troba priglaudė mus visus. Profesorius ir jo šeima apsi- gyveno. Labai santūrus savo reikalavimuose. Jis, kurį bu- vau papratusi matyti visada gyvą, labai įdomiai pasakojan- tį, vaikščiojo tylus, susimąs- tęs, prislėgtas.

Gyvenimas kaime laukiant karo pabaigos slinko labai monotoniškai. Visas įvairumas būdavo nueiti į netolimą mi- estelį maisto normos pasiimti, nugriebto pieno litra, duonos kepalėlių, žirnių ir po 250 gr. mėnesinės normos cukraus ir riebalų. Tuo atveju mus daž- niausia paduodavo profeso- rius su ponija. Jis niekada ne- siskundė, nepriekaištavo ir su visais dalinosi savo menku daviniumi Stengėsi kaip įmany- damas būti naudingas: eidavo

saulėtomis dienomis su mumis į kalnus grybauti, uogauti ir Alpių miškai girdėdavo jo ty- lų niuniavimą lietuviškų mo- tyvų.

Gražiais vasaros rytmeči- ais matydavau jį einantį take- liu pasivaikščioti, takeliu bė- gančiu tolyn į miškelį, o už jo dar toliau, į pasakiškai di- dingų kalnų apsuptą Kapruno miestelį. Ne kartą jis pasiim- davo vežimėlį, kuriame gulė- jo mano mažytė dukrelė, ne- pilnų metų amžiaus, stum- damas jį, jis eidavo smulkiau

Atominė energija pritaikoma gydymui. Radiologistė Oak Ridge, Tenn., ligoninėje, cobalto metalo spinduliais, panašiai į radiumo metalo spindulius, tik daug stipresniais, naudoja li- gonijų gydymui. Cobalto metalas yra tūkstantį kartų pigesnis.

žingsniu tuo pat takeliu tarp žydinčių pievų dainuodamas tyliai lietuvišką monotonišką lopšinę. O kai atbėgdavau jį išvaduoti, mane sutikdavo jo švelni šypsena ir didelės su- simąčiusios mėlynės akys. Mano profesorius, mūsų gar- bingas rašytojas, kurio pas- kaitū klausydavosi skaitlin- gai studijuojantis Lietuvos jau- nimas, štai jis tarp svetimų kalnų, svetimų pievų, supama- no kudiki, tuo tarpu kai šir- dis begaliniai ilgėjosi blyškaus Lietuvos dangaus ir mintys klaidžiojo legendarinėje Dai- navos šalyje...

Amerikiečių kariuomenei užėjus jis su žentu eidavo į Kapruno miestelį ir ten iš po- plačiai stovinčių sargybinių

kojų rinkdavo cigarečių nuo- rukas, kad pasigaminti taba- ko rūkymui, nes rūkymas bu- vo jo vienintelė nusiramimo priemonė. Mano profesorius rinko «cikūs» mestus persiso- tinusio kareivio! Tuo tarpu, kai būdamas Lietuvoje Vytau- to Didžiojo Universiteto, Hu- manitarinių mokslų fakulteto dekanu, nesąlykiai apmokėjo iš savo lėšų neturtingo studen- to semestrinį mokesį, nelauk- damas kada tie 100 litų grįš- jam atgal.

Skauda buvo žiūrėti jį. Jis čia tebuvo eilinis žmogus, bet ir kaip žmogus, jis lieka atminime kaip šviesi, tauri ti- kro lietuvių asmenybė.

Jis mylėjo gamtą, mylėjo vaikus, mylėjo gyvenimą.

Sunku buvo mums skirtis, kai jis su šeima pasirinko Gla- zengacho D. P. lagerį. Bet mes matydavome dažnai. Jis su žmona gyveno mažame ku- kliame kambarėlyje barako gale. Neužmirštami liko tie apsilankymai pas juos. Profe- sorius ir jo ponija visus prim- davo vienodai nuoširdžiai. Durys buvo visiems atviros, niekam nešykštavo patarimų: štai atbėga lagerio kamandan- tas ko nors atsklausti, tai vėl sen ūnas, arba ir kuri nors kukli mergaitė pasimetusi savo gyvenimo kelyje... Visus pasitikdavo maloni gera šypse- na ir palydėdavo padrasinan- tis geras žonis.

Nežiūrėti labai nepalankios aplinkos jis vis dėl to rado laiko susikaupti ir kurti, nes kūryba iki paskutinių dienų buvo jo gyvybinis akstinas. Profesorius išvykus į U.S.A. lageris, tarsi, apmirė netekęs to žmogaus, kuris niekada nepretendavo į ypatingą išau- kštinimą, bet kuris visus bū- rė į vieną, tikrai brolišką lie- tuvių bendruomenę.

U. S. A. jis norėjo būti dar- naudingą, produktyvą žmo- gumui. Jis vėl radosi jam į- rastoje universiteto aplinkoje. Bet metai nesulaikoma gulė- ant jo pečių. 70 metų sulau- kęs profesorius buvo išstum- tas iš darbingų žmonių tarpo. Jis išėjo į pensiją. Ar ne tai pakirto jo nestiprią širdį?

Profesorius Vincas Kreve Mickevičius mirė nuo širdies smūgio staiga liepos m. 8 d. 6v. 30m. ryta. Iškilmingos lai- dotuvės įvyko liepos m. 11 d. Suvažiavę iš Vašingtono, Kle- velando ir New Jorko lietuvi- ai, gausi minia, palydėjo di- džii Lietuvos vyrą į amžino poilsio vietą, dėja, toli nuo savo brangios Tėvynės, kuri- os jis iki paskutinio širdies dūžio nenustojo mylėjęs.

Giliame skausme liko žmo- na, duktė ir žentas.

Jo nebėra. Tačiau jo švie- sus atminimas lieka kiekvieno lietuvių širdy, kiekvieno, ku- ris skaitė jo raštus, kiekvie- no, kuris buvo jo studentas. Ne vienas baigusiųjų aukšta- jį mokslą yra jam dėkingas už jo neužmirštamą įdomias paskaitas, už jo moralinę ir materialinę paramą, kuria ji teikė prašantems nelaukda- mas padėkos ditirambų.

Didysis Lietuvos rašytojas užgėso, bet jo dvasia amžni- nai saugos krivių įžiebą šventąją ugnį. Tebūnie tai paguoda visiems pasilikusiems.

Halina Didžiulytė -
Mošinskienė

Oro bangu karas brangus

Dažnai girdime kalbant apie «šaltąjį karą». Busimasis isto- rikas gal pradės apie jį kalbėti nuo 1948 metų rugsėjo 12 d. Tada New Yorke iš Sovietų konsulata lango iššoko moky- toja Anna Kasukina. Ji iššo- ko į laisvę iš sargų, kurie tu- rėjo pargabenti ją į Maskvą. Tai buvo pasaulinė sensacija. Ir rytojaus dieną pasipylė ra- dijo sūviai tarp Maskvos ir JAV. 24 valandas Maskva so- vo gyventojam nieko nekalbo- jo. Bet po kitu 24 valandų New Yorke radijo informacijos dėka Maskvos masėse apie tą ligtol nežinomą moterį visi žinojo, jei ir nedaug kas kal- bėjo.

Bedell Smith, tuometinis A- merikos atstovas Maskvoj, sa-

(pabaiga 4 pusl.)

Kaip jie mus sušaudė

Pulk. J. Petruitis

(Tąsa)

— Atnešk «palką», - (kad būtų patogiau, tipą su karaku line kepure vadinsiu «pirmuo- ju tipu», o juodąjį, į graiką panašų, vadinsiu «antruoju ti- pu») pirmasis įsakė antrajam.

Pastarasis išėjo į koridorių ir atnešė naują «funkę» (gu- minė lazdelė, kokias polici- niškai nešiojasi). Bet nežinau ar taip tik man atrodė, kad ta «funkė» buvo daug stores- nė ir ilgesnė, negu paprastos policininkų «funkės». Pirmasis tipas paėmęs «funkę» iš antro- jo, pakijo man ją po nosim, net nosies galą palietė.

— Še, pauostyk, kalės vai- ke, «mat-mat!» Tai iš jūsų pačių policininkų atimta. O ji skaudžiai muša! Še! «Mat- mat», paragauk!

Ir šveitė man per pečius. Rodos, nuvirtau su visa kėde. Baisiai baurus jausmas; aky- se pasirodė žali, raudoni, mė- lyni... spinduliai, per kojas, rankas ir visus kaulus kažin kaip nudiegė ir atrodė, kad iš galvos smegenys ir iš pil- vo viduriai iškrito. Po to ne- žinau, kiek kartų jau gulin- čiam šveitė per nugarą ir per

strėnų minkštumus, o antrasis tipas tik kojomis spardė ir keikė įvairiausiai «naciona- liniais» rusiškais keiksmiais. Kas smūgis - vis naujas keiks- mas: «mat-mat», «sukinsyn», «brodiaga» ir visa daugybė kitokių žodžių, kurie čia būtų nepadoru pakartoti. Tik pir- mutinis ir gal antras, dar tre- čias smūgis buvo labai nema- žonūs, paskui būtų galėję dau- žyti iki mirties - nieko nebe- reiškę. Nežinau, ar aš suri- kau kiek mušimo metu ar ne, tik žinau, kad tada nieko ne- galvojau ir visiškai nebuvo man svarbu, ką jie man darys.

Pagaliau liovėsi mušę, tik vis dar tebekeikė, kaip du- sūnes, norėdami vienas kitą perlotti. Paskui antrasis tipas paėmė už apyrankių ir pakė- lė mane ant kėdės.

— Na, ką? Ar supratai da- bar, kaip jūsų policininkai el- gėsi su darbo žmonėmis? - paklausė pirmasis tipas. Ar viską pasakysį tartytojui? Jei nepasakysį tartytojui teisy- bės, ne tai dar susilauksi.

Po to pirmasis tipas nuėmė nuo rankų man apyrankius ir išėjo. Su manim liko antrasis, kuris sėdėjo už stalo Danko-

vo kėdėje ir vartalojo mano bylos tardymo lapus. Š tyli- ai sėdėjau, nieko nemastyda- mas, nes buvau apatijos apim- tas. Visas kūnas buvo netirpęs tik labai norėjau vėmti ir gerti.

Po gero pusvalandžio atėjo ir Dunkovas.

— Tai ką, Petruiti, ar saky- si teisybę?

— Aš pasakiau Galit muš- ti...

Nespėjau baigti sakinio, kai prišoko prie manęs Dunkovas, grasindamas kumštį panosė- je, išpyręs porą sykių man į blauzdas, sušuko:

— Kas tave muša?! Sakyk, «mat mat», kas tave muša?!

Iš to supratau, kad apie mušimą kalbėti negalima. Nu- tilau. Dunkovas, nervingai vaikščiodamas po kambarį, užsidedė papirošą ir pasiūlė:

— Še, rūkyk!

— Ačiū, aš ne rūkyti, bet gerti labai noriu.

— Atneškįt Gaivos butelį, - paliopė Dunkovas antrajam tipui.

Matydamas, jog Dunkovas kiek aprimo, išdrįsau pasis- kustį, kad noriu išeiti išvie- tės.

— Na, kas, šitą dalyką ga- lime padaryti. Eikime su ma- nim.

Čia pat, prieš Dunkovo ka- binetą, kitoje koridoriaus pu-

sėje, buvo gerai įrengta ir išvietė. Kol susitvarkiau, Dun- kovas laukė manęs koridoriuje Sugrįžus į kabinetą, Dunko- vas buvo jau visiškai ramus, net, galima sakyti, gerai nusi- teikęs. Davė man Gaivos, ku- ri mane atgaivino, ir papiro- šą surūkyti. Dabar jau sėdė- jame visiškai ramiai, lyg nie- ko ypatingo nebūtų buvę. Dunkovas sėdėjo savo kėdė- je. Antrasis tipas, sėdėdamas kitoj stalo pusėj, Dunkovo priešakyje, vartalojo kažin kokius popierius. Aš sėdėjau savo kėdėje.

— Na, ka, Petruiti, ar pasa- kysi man ką nors apie savo kontrrevoliucinį veikimą? Juk tamsta esi - kontrrevoliucinės organizacijos vadas Lietuvo- je... - žiūrėdamas į mane, pa- klausė Dunkovas.

— Prašau, pilietei tartyto- jau (kalinys neturėjo teisės kreiptis į ką nors «drauge», bet turėjo sakyti «pilietei» - «graždanin»), duoti man kon- kretesnius klausimus, kas- jums yra žinoma iš mano vei- kimos. Jei aš esu kuo nusikal- tęs, nepaneigsiu savo nusi- kaltimo.

— Aa, tamsta nori konkre- tesnių klausimų? Dvodamas tamstai klausimas yra visiškai konkretus ir aiškus. Tačiau tamstai, kaip senyvo amžiaus žmogui, galiu tik kai ką pri-

minti, kad nepamirštum. Na, še, rūkyk! - pastūme man pa- pirošų dėžutę, kurių vieną, priėjęs prie stalo, ištraukiau, o jis nauja padėgamą ketur- kampe mėlynos salvos maši- nėlė uždegė man papirošą. - Taigi, gal tamsta prisimini- si pavardę tos ponios, kuri atvažiavo iš Kauno pas jus į Alytų ir, neradus tamstos namie, paliko pinigų kelionei į Kauną. O gal dar tamsta prisiminsi pavardes tų asme- nų, su kuriais Kaune buvote slaptai susirinkę vienam na- me, ir ten tamsta paėmė 1000 litų kelionei į Vilnių ir tą pa- čią dieną išvažiavai su vi- siškai konkrečiais uždavinia- is. Vilniuj būdamas, tamsta, rodos, užmiršai savo pasą. Pažiūrėk, juk čia tamstos pa- sas. Ar dabar atmeni, kur jį palikai? Kodėl gi aš viską žinau, o tamsta nieko nebeat- simeni? Ir dar tamsta nori vaidinti nekalčiausią žmogų...

Dunkovas man priminė dar daug įvairių smulkmenų, ku- rias net aš pats buvau pamir- šęs. Jaučiau tik, kad mane tai karštas, tai šaltas prakai- tas pila. Tuo momentu ką nors jam atsakyti visiškai nebe- ga lejau, nes jaučiau, kad gomu- ri lyg mėslungis traukia, bur- na išdžiūvo, liežuvis sustingo o galvoje visas chaosas pas- darė.

(B. D.)

H. Mošinskiė

Desimtis metu po svetimu dangumi

(D. P. prisiminimai)

“Tarp svetimų-aš tarp žmonių....
Pasaulį šiam kas man dėl jų,
Ir jie kovoja, triukšme dienu
Nepaiso reikalų manų....”

Jurgis Baltrušaitis

Lygiai prieš dešimt metų atsisveikinimas su tėviškės namais buvo trumpas ir reikšmingas. Instinktyvus savi-saugos jausmas vertė skubėti, paralyžavo betkokį senti-mentalizmą ir darė protą atbu-kūsi bet kokiai abejonei. Vie-na buvo aišku: bėgame į va-karus, kad atitolinti nuo sa-vės fronto pavojų, o pasibai-gus karui, vėl grįžti į savąjį kraštą. Ne, devyniasdešimts procentų visų begančiųjų ti-kėjo kad po karo Lietuvai vėl bus gražinta nepriklauso-mybė.

Tie, kurie pasiliko, pasku-bomis tarė paskutinį «sudiev», be ašarų, be ilgų dūsavimų, pažadėdami saugoti tai, ką palikome, kad «grįžę rastume viską tvarkoj». Tik senieji tėvai, nutarę stoisku pasiryži-mu pasitikti savoje žemėje, kokį bebūtų likimą, nusišluos-te vogėiomis ašarą, kuri ne-suvaldonai veržėsi iš pat šir-dies. Jų tylus ir ilgas žvilgs-nis laimino mus tolimai kelio-nei.

Mes išvykome. Liepos mė-nesio naktyje išnyko mylimų namų kontūrai. Visiškai atbu-kusia sąmone krovėme savo bagažą ir sėdome į vagonus. Mūsų apstulbimą išblaškyda-vo kartis nuo karto pasika-to-ję oro pavojai. Jie galutinai užslopino bet koki gailėsčio jausmą ir skatino skubėti, skubėti... Kiekvienas savyje susigūžęs tegalvojo apie save, savo šeimą. Ir taip, Lietuvos vieškeliais, geležinkeliais, miškais ir šunkeliais asiro-dė pirmosios ilgos voros bė-gančiųjų, instinktyviai, save ir savo šeimą, gelbstančiųjų žmonių. Bėgome, žinodami viena, kad jei neteks grįžti savon tėvynėn, turėsime va-karuose atviras duris į kitus laisvus kraštus.

Perėjus sieną, mus pasitiko ryškus svetimos kultūros veid-
das, pirmiausia prabilęs į mus svetima kalba.

Sustojome pailsėtoje žemėje, nusėtoje koncentracijos laggeriaje, kur lėta mirtimi buvo mariniami milijonai nekaltųjų; juose žuvo tiek puikių mūsų tautos žiedų neužmirštamų asmenybių. Jautėmės, tarsi pasimete toje neįtikėtinai at-mosferoje, tačiau, daugeliui galbūt nustebimui, mus pasi-tiko ramūs ir paslaugūs žmo-nės. Jie klausėsi mūsų pas-akojimų su tikru smalsumu, truputį nustebę. Jie dalinosi savo kukliu maistu, meiliai glostė vaikų galvutes, kvietė ilsėtis, drąsino mus, savo įprastu posakiu: Es wird schon werden”. Nelaukdami at-pildo jie tiesė mums krikščio-nišką ranką. Atsisveikinda-mi linkėjo laimės ateičiai.

Gal pirmą sykį taip ryški-ai pasirodė skirtumas tautos ir vadų. Tauta nešiojo savyje šimtmetinę kultūrą, kuri reiškėsi eilinio žmogaus poelgiuose kito žmogaus atžvilgiu. Vada! buvo pagauti naikini-mo stichijos, paniekindami bet kokius humanizmo prin-cipus. Tauta jautė, kad vada-i jai pražūtį nešė. mummyse matė savo ateitį. Ir taip, tu

žmonių tarpe, mes dalinomės bendru likimu.

Jausdami save nereikalin-gu balastu šioje karo nioko-moje žemėje, laukėme karo pabaigos. Jie artėjo milžiniš-kais šuoliais ir tuo pačiu metu vyko, tarsi, milžiniškas tautų kraustymasis. Galvos svaigo nuo nuolatinio staigi-mo oro pavojų skelbiančių sirenų. Virpant bombų plėšo-mai žemei, giliuose požemiu-ose alpo iš baimės širdys. Pe-rsiritus į 1945 metus, daugelis traukėsi dar toliau į Vakarus, į kalnus vėl naujos tautos, nauji žmonės; nauji pabėgėli-ai. Atmosfera tirštėjo. Juo to-liam, juo šalčiau buvo sutink-ami nešuliais apsikrovę be-namiai ateiviai. Tai ypatingai teko pajusti Austrijoje.

Austrija pasitiko pabėgėlius cinišku nepasitenkinimu, pri-kaišiodami, kad mūsų vyrai nekariauja fronte greta jų. Jie reikalavo, kad mes svei-
kintame juos vado (Hitlerio) šūkiu Keistas rodėsi tas tau-tos charakteris. Juk jie buvo to paties vado užkariauti ir taip taip naikinami koncentracijos lageriuose.

Čia dar labiau pajutom, kad esam niekam nereikalingi žmonės. Pirmą kart sujudino užsnūdusią sąmonę klausimas: neįaugi tam mes bėgome, kad mus visi niekintų Čia, tarp tu didingų, amžių paslap-tis uždariusių kalnų, gimė ilgesys savos, išniekintos ša-lies.

Kaip tada gera būdavo su-tikti sava kalba prašnekusį žmogų. Kaip brangus, rodėsi, kiekvienas lietuvis. Kas jis? Iš kur, ką veikė - visai nes-varbu buvo.

Užteko, kad jis irgi sveti-moje žemėje ilgėjos lietuviškos širdies. O kada Alpių pi-evoms sužydėjus praskrido paskutinioji mirtį nešanti es-kadrilė, širdys suvirpo tokiu begaliniu džiaugsmu, ir rodė-si, kad ranką ištiesus, pasi-eksime tą dieną, kurią mes, kad ir pėsti grįšime į savo namus ir vėl tęsime neužba-igtą lietuviško rašto audinį. Bet Jaltos charta atnešė kita sprendimą. Mirazas išnyko. Į mus žiūrėjo šaltos sniego viršūnės, mus pasitiko toks pat abejingas mūsų likimui pokarinis žmogus.

Lėtai slinko metai. Su jais ir pabėgėlių gyvenimas, at-tolindamas tėvynės brangų mirazą ir pakišdamas naują, nepažįstamą “užjūrio” vaizdą. Sunkiai pasiekta kasdieninė duona buvo sprangi. Mes bu-vome paženklinoti “svetim-taučio” ženklu. Tik kada atėjo pirmoji UNRA ir Balfo pagalba, supratome, kad nesame dar pamiršti ir nevisos širdys virto granitu. Ten nukrypo mūsų viltys.

Susibūrimas lageriuose, savi tautiečiai, kalė planus grupė-mis ir pavieniai, kur link pa-sukti savo vaizdą. Susitikimai su lietuviais tais metais būda-vo šviesios prošvaistes nesve-lingoje padangėje. Visi buvo surišti bendru likimu, viens kitam padėdavo kuo įmany-dami. Vargingose lagerių ka-

marėlėse skambėjo dangiškas juokas, ilgesinga lietuviška daina. Visi jautėmės, tarsi, viena didžiulė apkeista šeima. Mus visus rišo bendras pajau timas tos nepateisinamaos skriaudos, kuria “didieji” mums uždarė kelią atgal.

Atėjo 1947 metai. Ėmė ski-rstyti pavienės šeimos, iš “užjūrio” pasipylė komisijos. Atsiliepė draugingi kraštai, sutikdami priimti likimo “pa-mestinukus”.

Vargo draugai atisveikin-dami su ašaromis akyse, spa-udė rankas, sunkus atodūsųs palydėjo į visai nepažįstamą ateitį.

Atsivėrė naujas gyvenimo kyngos tomas.

Faustas Kirša

Brangu ir Sava

O Lietuva, ant tavo laimės dirvu
Mes augome ir džiaugėmės pasauliu
Kai dienos temo, kai rytai liepsnojo.
Nei ilgesys, nei badas nelapojo.

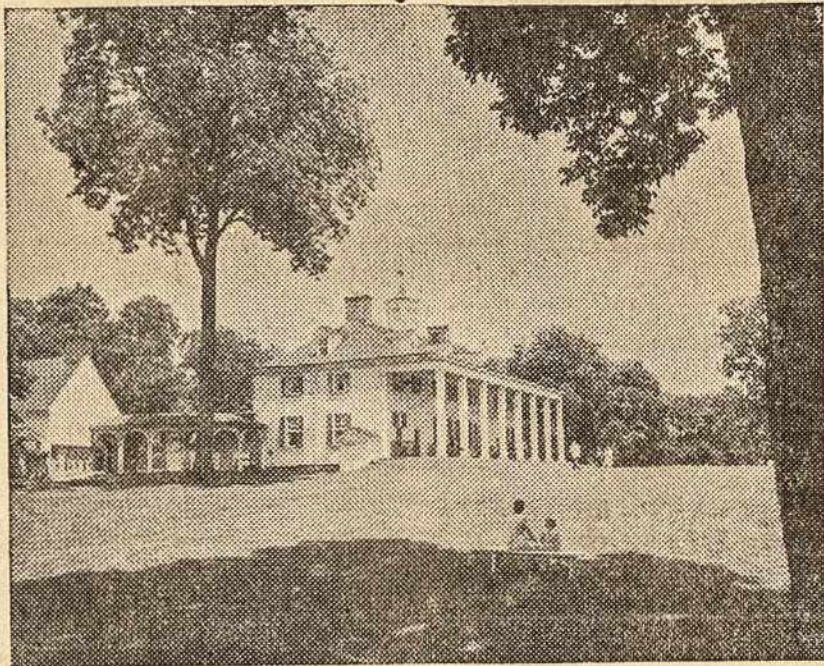
Laukuos mirgėjo grakščios rugiagėlės,
Frie prieangio aštriai kvepėjo rūtos,
Ir ažuolai pro debesis stebėjo,
Kaip Dievas žvaigždžių milijonus sėja.

Vandens srovėj sidabro žuvis žaidė,
Laikštingalai gaidino naktį trelėms...
Ir kas supras, ir kas įvertins tavo
Ne aukso turta: kas brangu ir sava?

metsi. Tik keliems mėnesiams praslinkus buvo noras bėgti atgal už Atlanto, į senutės Europos lopšį, kad ir kieta kad ir šalta. Bet kelio atgal nebuvo. Teko apsiprasti. Pa-žinus čionykščių žmonių cha-
kterį, pralaužus kalbos sun-kumus, nebuvo taip neįauku. Mus supo geros, primityvios širdies žmonės. Jie ėjo į mus draugiškai šypsodamiesi ir žiūrėjo su tam tikra pagar-ba. Kaip mokėdami stengė padėti susikalbėti, įsikurti Vi-
delto, viskas buvo ne-ava-
viskas - sventima. Žinant, kad kažkur gyvena susikūrę savi tautiečiai, širdis veržėsi į juos su begaliniu troškimu išgirsti savo žodį.

Bet ką sutikome, kada atsi-radome savųjų tarpe? - Sta! po Pietų Kryžiaus žvaigždynu skamba lietuviškas žodis, lietuviškos giesmės ir dainos.

(pabaiga 4 pusl.)

Pirmojo Amerikos prezidento Jurgio Vašingtono giminė, už 24 klm. nuo sostinės Vašingtono, ant gražios kalvos prie Potomac upės. Namas ir dabar yra apstatytas Vašingtono lai-
kų stiliumo baldais ir yra laikomas kaip istorinis paminklas, kurį kasmet palanko tūkstančiai žmonių.

Dindingo Atlanto amžinas supimas nešė plininius laivus į įvairius kraštus: Venezuelą, Kolumbiją, USA, Australiją, Kanadą, Braziliją ir kitur. O tuose laivose buvo tūkstančiai tų, kurie ryžosi iš naujo pradėti kurti gyvenimą.

Žmonės keliavo pasikro-ę savo menką mantą, plni drą-sos ir vilčių, kad naujoje žemėje galės dar būti naudingi žmonijai ir savo tėvynei. Jie tikėjo, kad susibūre galės iš laikyti senuolių paliktas tra-dicijas, kalbą, kultūrą ir perduoti tą lobį savo vaikams. Ižiebiant meilę nepamirštamai, toli palikusiai kenčiančiai ta-utai.

Tų keleivių tarpe buvo įsi-maišę «įvairaus plauko» žmo-nių. Keliavo ir viengungiai, pasimete, savom ir svetimom pavardėm prisidenę, brange-nybiu dėžutėse savo nešvarią sąžinę paslėpę, vandenyno bangose kruvinas rankas nusiplovę. Keliavo daug ir tokių, kurie savo taiką patę pavo-jų, buvo savo tautybę pakei-tę. “abar jie derinosi ten, kuri jiems patogiau atrodė, kuri kalba jiems buvo leng-viau kalbėti: kas prie lietu-
vių, kas prie lenkų ar rusų, koks tai buvo veidų margumy-nas tuose transportuose.

Bet ir čia kiekvienas gal-vojo apie save, nesirūpino nei kito sąžine, nei kito rei-
kalais. Pažintys ir kalbos už-simėgdavo paviršutinės, dau-gumoj jos ir baigdavosi pasie-kus sausumą.

Mus priėmė Brazilija pasitik-dama savo fantastiškais konturais, palmių šnerėjimu, egzotiškais eika-domis, plaštakėmis, ryžiais ir pupelėmis.

Teko apsigyventi visai nau-jose sąlygose, visai nepažis-tamaj aplinkoj, tarp nesupran-tamų žmonių ir jų kalbos. Sunkūs buvo pirmieji

Tautieti, Nepraleisk Progos

įsigyti nuosava žemės ūkį naujoje lietuvių žemės ūkio kolonijoje prie būsimo didžiausio miesto Siaurės Parancje CIANORTE. Naujoji lietuvių kolonija randasi vos už kelių kilometrų nuo būsimos geležinkelio stoties ir aerodromo, kuris jau greitai bus baigtas statyti. Pirmos rūšies žemė Sklypai įvairaus dydžio nuo 5 iki 50 alkie-rių. Automobilių keliai iki kiekvieno parduodamo skly-po. Kiekvienas sklypas pasiekia vandens ūpelį. Sausas ir sveikas klimatas. Žemė parduodama išsimokėjimui 4 metams, prieinamomis sąlygomis. Žemės derlingumą liū dyja puikiausias miškas. Nuosavybės dokumentai garan tuoti, nes žemė yra didžiausios Pietų Amerikoje koloni zacijos kompanijos CIA. MELHORAMENTOS NORTE DO PARANÁ anksčiau vadinosios Cia. de Terras Norte do ParanÁ Žemių pirkėjams apmokama kelionė RE lėk-
tutu arba traukiniu iš S. Paulo į Maringą į ten ir atgal. Mokėjimas už žemę atliekamas tik kompanijos raštinėse Maringá, Londrinoje ir São Pauly.

Dėl smulkesnių informacijų kreiptis pas autorizuo-tą korektorių STASĮ VANCEVIČIŲ į jo raštinę RUA BÓA VISTA, 236 - 2.º andar, sala 202 - Tel. 35-9528 nuo 9 iki 12 val. ir nuo 14 iki 18 val. Seštadieniais nuo 9 iki 12 val.

SEKANTIEJI VAŽIAVIMAI IS SÃO PAULO Į MA-RINGĄ REAL LEKTUVU BUS BALANDŽIO 5 ir 26 die-
nį ir GEGUŽES 17 dieną. Kadangi vietų skaičius ribo-tas, tai užsirašyti reikia iš anksto. Važiuojant traukiniu reikalinga iš S. Paulo išvykti vieną dieną anksčiau.

Sergi? Kreipkis į

Dr. Samuel Lewkowicz

Studijavęs ir baigęs medicinos mokslus Paryžiaus (Sor-bonos) universitete ir Brazilijoje, Ligoninės Rotschild, Paryžiuje, gydytojas.

Konsultorija mieste, R. Ribeiro de Lima 454 Tel. 34-7803
Residencija, Rua Prates, 125 Apt. 701 Tel. 36-8469.
Kalba lenkiškai, rusiškai, prancūziškai, vokiškai.

(pabaiga iš 2 pul.)

ko, kad Kasenkinos nuotykių privertęs Maskvą pagalvoti, kaip užkirsti kelią Amerikos Balsui pokliūti anapus uždangos.

1949 m. balandžio mėn. atmosferoje kilo alarimas: visokios transliacijos iš Amerikos rusų kalba pradėta visokiais zirzimis, kaukimais, ūkavimais ir ūbavimais trukdyti. Tam reikalais sovietai pastatė tuo metu ne mažiau kaip 100 didelių ir 250 mažesnių kliudomųjų radijo stočių.

Jos buvo nukreiptos prieš visas iš vakarų transliacijas, ar jos būtų iš Amerikos, ar iš Vokietijos, ar Vatikano.

1650 metų pradžioje kliudomųjų stočių pagausėjo iki pusės tūkstančio. Amerikiečiai neliko skolingi. Buvosudarytas «smegenynas» iš trisdešimties asmenų. Tarp jų buvo vadovaujamosios galvos antropologų, psichologų, inžinierių, geografų, propagandistų ir net keletas Nobelio laureatų. Jie turėjo surasti geriausius būdus prasiskverbti žodžiu per geležinę uždangą.

1950 metų pabaigoje sovietai jau turėjo 200 didžiųjų ir apie 1000 mažųjų radijo stočių priešui trukdyti.

Amerikiečių smegenyno žiniomis, prie jų dirbo apie 10,000 rusų technikų. Jų įsitikinimu, amerikiečių siųstuvų praneši-

mai tepasiekdavo tikslą tik penkiaais procentais.

Tuo metu pradėjo reikštis ir amerikiečių smegenyno pastangų vaisiai. Maskvoje pakilo amerikiečių transliacijų balsas iki 20%, o mažesniuose Sovietų Sąjungos miesteliuose net iki 60%.

Dar didesnis procentas buvo satelitiniuose kraštuose. Kai kuriais netikėtais manevrais kartais pasisekdavo so vietines užtvargas visai suklaidinti ir apeiti.

Šaltojo karo išlaidos nebuvo mažos. 1950 amerikiečiam tai atsiėjo apie 12 mil. dol. Kitais dvejais kelieriojai pakilo, nes prireikė naujus pastatus statyti.

Žmogus, kuris šiam Amerikiečių smegenynui vadovavo, vadinosi Edward W. Barret iš profesijos žurnalistas, kuris tada buvo padarytas valstybės sekretoriaus pavaduotoju. Išliko dėl to, kad jam priklausė karo netu nuopelnas organizuojant Office of War Information ir Amerikos Balsą.

Barret į naujas pareigas atsinešė seną savo idėją

Pastatyti plaukiojanti radjo siųstuvą

Nuo 1952 kovo mėn. tokia stotis plaukioja prie Grakijos krantų. Jie priima siuntas iš

Amerikos ir jas toliau perduoda į rytus trumpom vidutinėm ir ilgom bangom. Plaukiojanti stotis pati gamina tiek elektros jėgos, kad jos užtektų nedideliame miestui. Siunčiamoji g. lia yra tris kartus stipresnė nei kurios kitos amerikinės stoties. Antaną laiko išskeltą balionas.

Amerikiečių žiniomis, jų transliacijos

pasiekia Rusijoje apie 3 milijonus klausytojų,

Čekoslovakijoje apie 2 mil. kitur mažiau. Milžiniškas lėšas pateisima viltis, kad sovietų išlaidos šiom oro bangom sukliudyti esančios dar didesnės.

**Svetimųjų Parnestos Žinios
Apie Lietuvius**

Italas tėvas Armandas Zavatta grįžęs iš Rusijos š. m. sausio 14 d. ir šiuo metu gyvena Italijoje Bertinoro vietovėje, Forli provincijoje, Via Gamberoue Nr. 722 besititėjamas po įvairias Sovietų darbo vergų stovyklas. yra juse sutikęs ir visą eilę mūsų tautiečių. Minimas italų dvasininkas. iki 1944. 5. 24 dirbęs kunigo darbą Rumunijoje, paskiau buvo NKVD agentų suimtas, apšauktas «Vatikano šnipu» bei Vakarų agentu» ir po ilgu tardymų galiausiai pagal 58 str. 10 § nuteisias 10 metų priverciamųjų darbų. Nuo nuteisimo dienos jo uniforma buvo pakeista į numerį «C D 219», CB reiške «pavojingą visuomenę». Ilgos buvo jo kaip ir daugelio kitų likimo draugų, kelionės iš stovyklos į stovyklą. Bolševidų sadizmas atrode nesibaigiantis Praktiškai suimtieji ir nuteistieji buvo laikomi mašinomis, turinčiomis atlikti nustatytas normas. Žmogui nerodyta jokios pagarbos. Tik retomis dienomis neteko kęsti bado. Ypač žiauri buvo visa fizinė ir dvasinė aplinka. Į darbą būvę veromi surišti grandinėmis, kurios buvo nuimtos tik po Stalino mirties. ir tai labai nežymiai, pavaizduojant, lyg tai būtų būvę padaryta visai atsitiktinai. Tarp jo kančios draugų, kaip pažymi t. A. Zavatta, ypač daug buvo ukrainiečių, lietuvių ir kitų baltų, taip pat lenkų. Daugybė suimtųjų buvo įkisti į kalėjimus ar pasiūsti į darbo vergų stovyklas dėl menkiausių, kartais tiesiog neįtikimų priežasčių. Ir rusų liaudis yra terorizuojama, tačiau ji lieka ištikima savo tikėjimui ir tiki laisvės sulauksianti. Vienintelė priemonė laiko karą laisvei atgauti.

Per visą 10 metų t. Zavatta nė karto negavo leidimo parašyti nors mažiausia laiškutį savo giminei Italijoje, kuriuo būtų kad ir dviem žo-

(pabaiga iš 3 pusl.)

DEŠIMTIS METŲ PO SVETIMŲ DANGUMI

Automatiškai lietuvis lietuvių sutikęs tarja «labą dieną». Bet kiekvienas eina vienišas, savyje užsidaręs, savo keliu.

Kur yra toji vieualytė lietuviška bendruomenė, kuri pasiemdama nuoširdžiai sveitinga lietuvių tradicija, duotų mums galimybės primiršti mus supančią vienatvę, kad ir draugingoje, bet svetimoje žemėje? Apie ją svajojo gal nevienas prieš apleisdamas Ilha das Flores barakus.

Bern. Brazdžionis

Naktis ant okeano

Esit tu tartum sraigė didelėj dėžėj,
Ir akis nieko čia daugiau nemato
Be to, kaip supasi balti bangų ežiai
Ir be d n a s šviniuo rato.

Ir tavo laivas - skruzdėlė menka,
Ir niekas nepraplėš nakties apsiausto -
Nei šiaurės vėjo milžino ranka,
Nei aukštas stiebas tavo plausto.

Gal dingsi tu kaip lašas lietuje,
Gal dingsi tu kaip ketera suskilus
Ir nepakils tava malda pro ją,
Tik atsidus gelmių verpetai gilūs,

Tik čia, kur tu beprasmiškai kritai,
Pravirks žvaigždė, pro miglą prasikalus,
Kai kilis kažkur daina, kažkur žaliuos krantrai
Ir saule švies aukštai kaip idealas.

Iš "Didžioji Kryžkelė"

džiais pranešes, namiškiam: "Esu gyvas". Nieko nepadejo jokie jo prašymai ir maldavimai. Prašančiam būdavo atkertama, kad gali rašyti 2 laiškus per metus, bet tik Rusijoje O kam jis Rusijoje galėjo rašyti? Išvykdamas iš Sov. Sąjungos, t. Zavatta baršivežė ilgą sąrašą savo buvusių draugų ir kančios brolių, turėjusių ir toliau pasilikti sovietiniame pragare. tikėdamasis, jog bent tarptautiniai organai, kurie rūpinasi žmonių teisių gynimu, padarys ką nors ir jiems išvaduoti arba ju padėčiai palengvinti. Be kitu, jis parsivežė sąrašą 29 kunigų, tarp kurių yra graikų

katalikų vyskupas iš Leopoldo - Slepai ir monsinjoras Boicuk Nicola, kuris, atlikęs skirtąją bausmę, buvo deportuotas į Vorkutos sritį. Grįžusis parvežė žinių ir apie sutiktus 7 lietuvius dvasininkus, būtent: Alfonsa Azubalį, Juožą Baltramaitį, salezietį Juožą Fraiņą, Joną Jatulį, Juožą Kriškėtiną Juožą Stankūną ir Leonardą Tamašauskas. Grįžusis reiškia nuomonę, kad ten, kur negali prieiti diplomatinės atstovybės, norint suimtiesiems padėti ar su jais susisiekti, reikia mėginti per tarptautines institucijas: Tarptautinį Raudonąjį Kryžiu ir Jungt. Tautas.

Ar jau isigijai rasytojos K. Pazėraitės idomų romana «Nusidėjėlė» ir jos noveliu rinkini «Didvyriu Zemė»? Jeje ne - nieko nelaukdamas kreipkis į Mūsų Lietuvos» redakciją

Nori patgioj, gražioj vietoj, pamary Praia Grande isigyti žemės sklypą?

Neuzmirsk apsilankyti Suarão.

Ten yra elektra visose gatvėse įvestas vanduo. Yra viešbutis, restoranas bažnyčia, mokykla. O svarbiausia, kad prie visų šių pagerinimų kaina pusiau mažesnė, negu kitų šalai esančių sklypų

Via Anchieta - nauja autoestrada eina skersai Vila Suarão. Taip pat yra ir geležinkelio stotis
Daugiau informacijų «Mūsų Lietuvos redakcijoje»

**REIKIA BALDŲ? KREIPKIS Į TAUTIEČIO
J. L. Galinską Ltda.**

**BALDŲ SANDĖLĪ
AV. DR. GIACAGLINI, 71-C - - V. ALPINA.**

Reikalingas advokatas byloms vesti?

Nieko nelaukdamas kreipkis į

Advokata Decio Farias

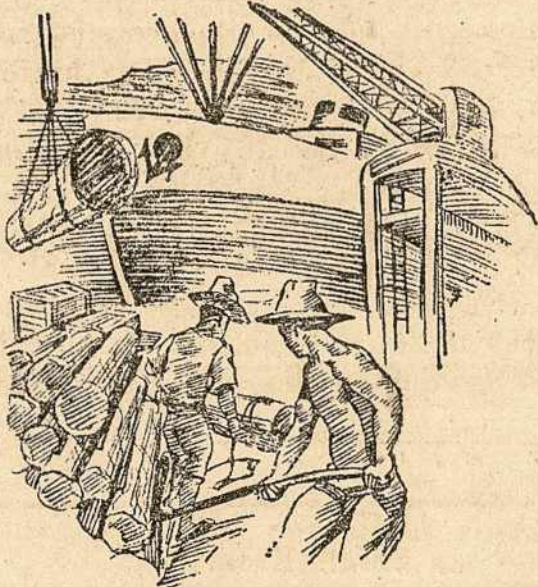
Raštinė: R. Santa Teresa, 28, 6-to and. salas 604 ir 605.

(kampas Praça da Sé) Fone: 35-8240 ir 32-0064

Geriausias būdas sutaupyti šiais nepastoviais laikais yra dėti pinigą į nejudamą nuosavybę. Ilgai sau galvos nesukdamas įsigyk PIGIA KAINA, vos Cr\$ 20,00 už metrą žemės, ILGAM ISSIMOKĖJIMUI, dešimt procentų įmokant užperkant, patgioj ir gražioj vietoj,

JARDIM DAS LAVRAS,

buvusioj fazendoj Lavras, vos už 9 kilometrų nuo Ribeirão Pires, prie Ouro Fino, arba už 16 nuo Suzano miesto. Sklypai įvairaus didumo, žemė tinkama daržininkystei - chacara. Kreiptis vietoj pas savininką Balį Paberžį, arba Vila Zelinoj pas Vitą Tijūnėlį. Iš miesto eina autobusai Ouro Fino pro pat minėtą nuosavybę.

Madeiras do Brasil

PERES & PRANÁS LTDA.

Importação - Exportação

Raštinė: Av. Churchill, 94 - 11.0 and. - sala 1116

Rio de Janeiro - Fones: 52-0229 e 32 6265

Em Minas Gerais:

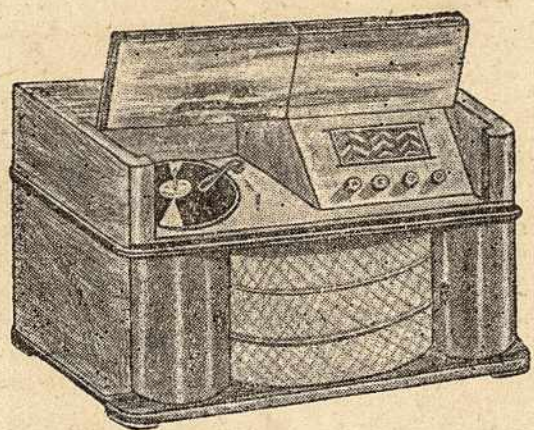
Peres & Cia. Ltda. - Leopoldina - R. Providencia, 71

Jother Peres de Resende - São Pedro dos Ferros

Amadeu Cesar Machado - Nanuque Minas

Sprindys & Cia

PARDUODA

TOBULIAUSIAS RADIO VITROLAS.

balso grynumas, skambumas

Sprindys & Cia — Largo S. Jose 1.

Kaip niekur kitur, prieinamiausiomis kainomis. Parduodama patogiomis sąlygomis ir išsimokėjimui

Rastinės Darbai ir Teisiniai Patarimai

Naturalizacija, inventorius surašymas, išieškojimas skolų, persiskyrimai (desquites) nuomininkų išvaymas, kriminalinė ir darbo teisė.

Darbininkams patarimai veltui.

Galima kreiptis šiomis valandomis nuo 10 iki 12 val. ir nuo 16.30 iki 19 val.

Rua Roberto Simonsen, 13 -- 3º — salas 306 - 310 (Senoji rua do Carmo ir karnas Pça Clovis Bevilacqua) São Paulo

MEKANIKOS DIRBTUVE

Gaminami įvairiausių braižinių vitražai, vieliniai tinklai tinkavimui ir tvoroms, langų stiklų apsaugos, užtvartos geležinės durys ir vartai, banguotos skardos durys pagal mastą.

Gaminami žibintuvai įvairiausių tipų. Daromi įvairių dydžių gražtai žemei gręžti. Pardavimas grynais ir išsimokėtinai.

LEONAS VARNAUSKAS

Telefonas (trečias) 4-677

Rua 12 N.º 39 — Vila Zelina Avenida Zelina N.º 714 — (fundos) Caixa Postal 4118 — São Paulo

Industria e Comercio de Calçados

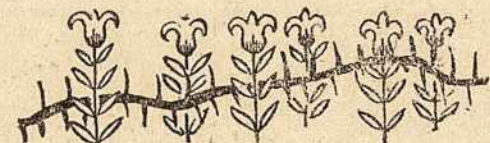

SPECIALYBĖ BATŲ: vyrams, moterims, panelėms, futbolistams, vaikams...

Rua Javaés, 719 -- São Paulo

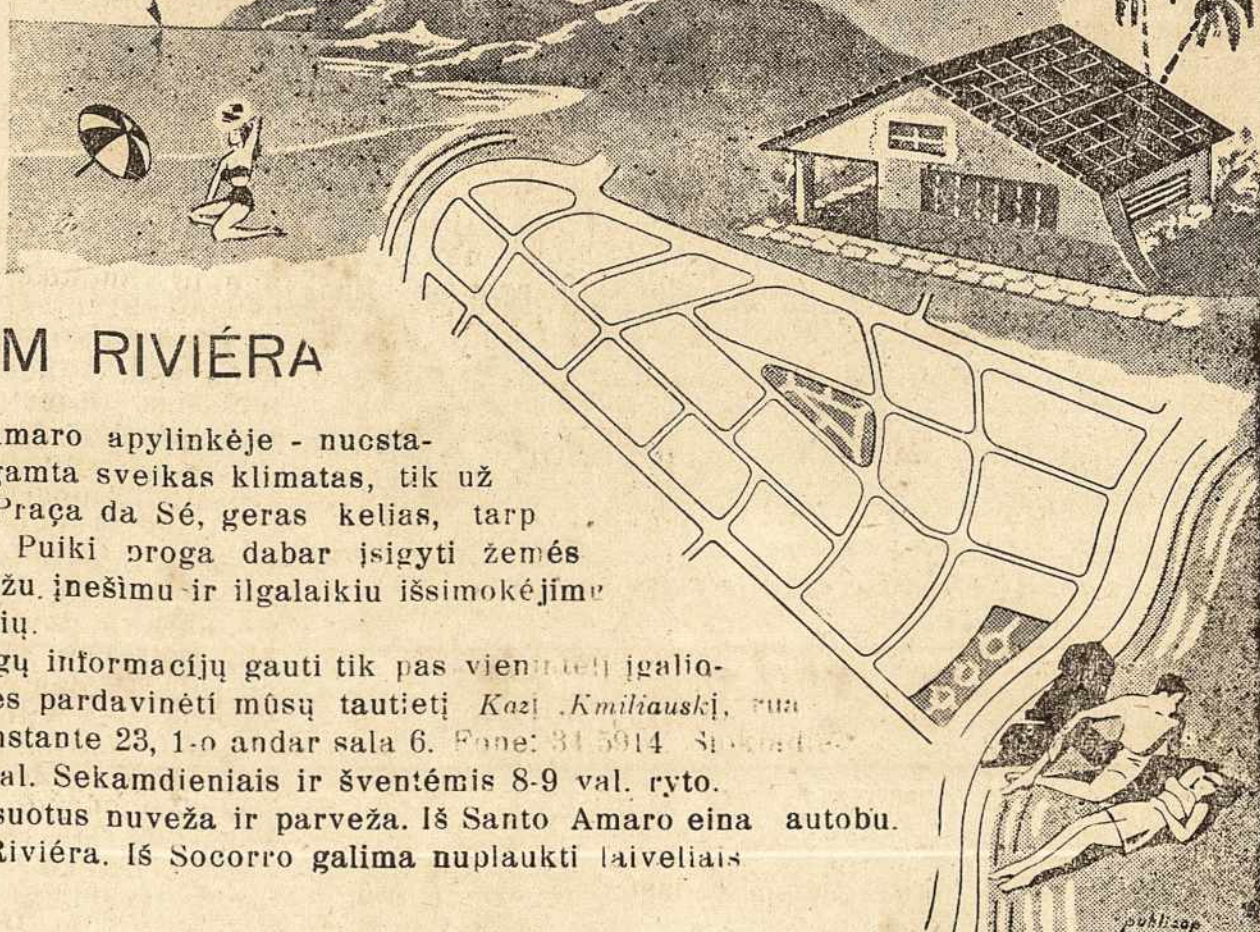
Nori, kad «Mūsų Lietuva» būtų lietuviškojo gyvenimo veidrodis?

— Bendradarbiauk joje pranešdamas visas naujienas iš savo apylinkės, miesto ar interjero.

SKAITYK IR PLATINK «MŪSŲ LIETUVA»

UM RECANTO PARA VOCÊ nas lindas praças do Jardim RIVIÉRA

JARDIM RIVIÉRA

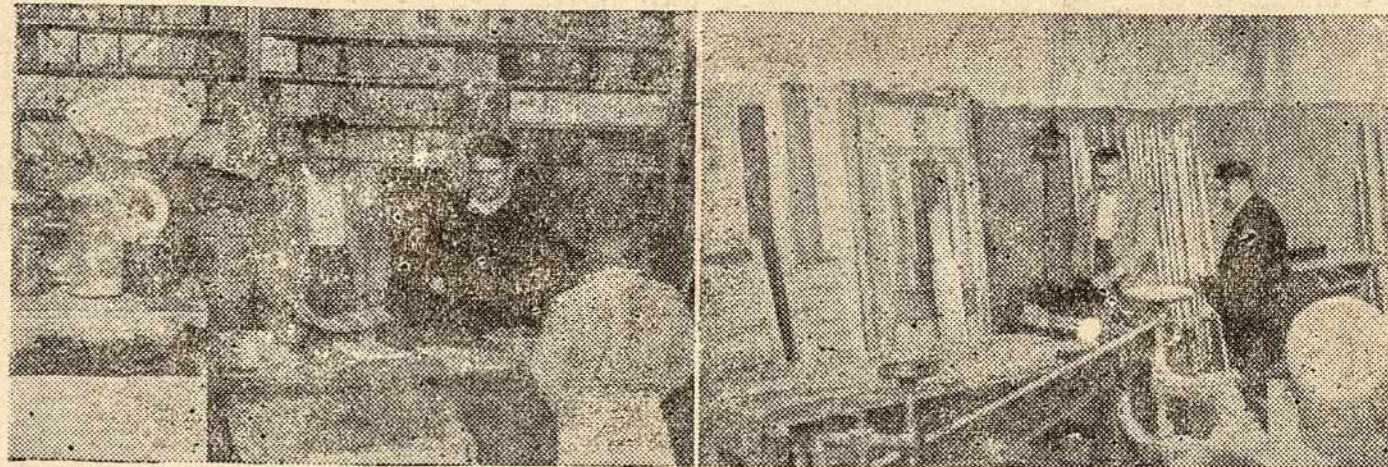
Santo Amaro apylinkėje - nuostabus grožio gamta sveikas klimatas, tik už 18 klm. nuo Praça da Sé, geras kelias, tarp dviejų ežerų. Puiki proga dabar įsigyti žemės sklypą su mažu įnešimu ir ilgalaikiu išsimokėjimu — 100 mėnesių.

Reikalingų informacijų gauti tik pas vienintelį įgaliotinį šias žemes pardavinėti mūsų tautietį Kazį Kmiliauskį, Rua Benjamin Constante 23, 1-o andar sala 6. Fone: 31 5914. Šeštadieniais iki 17 val. Sekmadieniais ir šventėmis 8-9 val. ryto.

Suinteresuotus nuveža ir parveža. Iš Santo Amaro eina autobu. Sai - Jardim Riviéra. Iš Socorro galima nuplauti laiveliais

Statybos medžiagos sandėlis ir įvairių geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių krautuve tikrai pas

JAKUTIS & LAPIENIS LTDA.

AVENIDA DR. GIACAGLINI, 34-C

VILA ALPINA

RUA BARÃO DE ITAPETININGA, 2775 — 4 AND. — SALA 2 TEL. 34-7482 — SÃO PAULO

VIENINTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

ALAUS VARYKLOS COLUMBIA S/A. GAMINIŲ PLATINTOJAI

IRMĀOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas, kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienasipai pripažinę. Pabandykite, įsitikinkite ir visados naudokite!

RUA DINO BUENO, 795 a 835 Caixa Postal 3967 TELEFONES: 51-4019 e 51-2223 SÃO PAULO

Foto-Studioja "BERNARDO"

IKURTA 1890 METAIS

pildo meniškai įvairius foto darbus. Specialybė papildiniams tamsiuose tonuose ir sepia, spalvinimai aliejiniais dažais ir pastele.

ARTHUR SCHMIDT

Siimami pakvietimai į namus — Senų portretų reprodukcijos RUA SÃO CAETANO, 447 — TEL. 4-5576 — SÃO PAULO

mi pranešti šį sekmadienį. Bus vykstama autobusu iš Vila Zelinos, trečiadienį. Išvykimas 13 val.

PAIEŠKO

Petronėlė Barkauskaitė, gyvenančios Brazilijoje, paieško savo pusseserės Onos Sorakienės, kilusi iš Kapčiamiesčio ir gyvenanti Buenos Aires mieste. Ieškomoji, arba žinantieji apie ją prašomi pranešti «M. L.»

Otto Lakneris gyvenantis Bostone, Amerikoje, ieško savo brolio Rudolfo Laknerio, gyvenančio S. Pauly.

Liet. Kat. Bendruomenės choro narių rėmėjų suvažiavimas šaukiamas rugsėjo mėn 11 d. Vila Zelinoje, gimnazijos salėje.

Liet. Kat. Bendruomenės chore artistai, vadovaujant J. Bagdžiui ruošiasi suvaidinti «Valkatą». Veikalas numatoma pastati 16 d. spalio, nesio.

BAŽNYČIAI AUKOJO

P. Ambrozevičių šeima, gyvenanti Mokoje. Camė gatvėje, pasižadėjo apmokėti vieno paveikslė nupaišymo išlaidas. Taip pat šią savaitę iš vienos šeimos gauta Cr. 3000.00 vieno paveikslu nupaišymui. Dekoravimo darbus vykdo dailininkas Ant. Navickas. Iš viso jau yra keturių paveikslų fundatoriai.

Kitos aukos bus paskelbtos vėliau.

IŠ LIETUVOS PARODAI RUOŠTI KOMITETO SÃO PAULYJE VEIPILOS.

I. - Komiteto patarėjo pono A. Žibo pastangom sūbuvo pagaminta, iš pasiruošimo parodai darbų, filma ir t. t. liepos mėn. 20 d. 21.30 val. per Televisão Tupy Difusora buvo parodyta plačiajai São Paulo visuomenei.

PADĖKA

II. - Lietuvos Parodos São Paulyje reikalams gauta:

1. José Matelionis Cr. \$ 2,900.00 2. Jurgis Slesoraičio Cr. \$ 1,000.00 3. Prof. Antanas Stonio Cr. \$ 1,000.00 4. Migdės Dorinienės Cr. 00.00 5. Aleksandre Bagdono Cr. \$

Motiejus ir Ona Tamaliūnai, gyvenantieji Vila Prudentėje liepos m. 27 d. švenčia sidabrinį šliūbo jubilėjų. Motiejus Tamaliūnas yra iš Garliavos, o Ona Tamaliūnienė - žemaitė. Apsivedę Brazilijoje, S. Pauly, švento Antano bažnyčioje. Tamaliūnų šeima yra susipratusių lietuvių šeima. Uoliai dalyvauja organizaciniame lietuvių gyvenime. M. Tamaliūnas yra vienas laikraščio «Mūsų Lietuva» steigėjų ir palaikytojų. Ju bliatiu intencija liepos mėn. 27 d. 8 val. Vila Zelinoje bus atšalytos mėsios «Mūsų Lietuva» linki laimingai sulaukti auksinio jubilėaus. Ilgiausių ir laimingiausių metų.

LIETUVIAI IR RINKIMAI

Jau nemaža yra lietuvių turinčių teisę balsuoti. Vieni čia yra gimę, kiti priėmę šio krašto pilietybę. Vieni ir kiti turi teisę balsuoti. Tai teisė reikia pasinaudoti. Demokratiškoje santvarkoje kiekvieno piliečio yra pareiga ne tik teisę balsuoti. Balsuoti reikia už tuos, kurie rūpinasi žmonių reikalais ir be to, mums lietuviams ir Lietuvai yra artimi. Yra kandidatai, kurie pasirodo tik rinkimų išvarėse. Šiaip jų nematysi nė minėjimuose, koncertuose. Jie ne centu neparemia lietuvių kultūrinių reikalų, neprataria žodžio estado ar federaliniam parlamentuse. Jie pasirodo tik pora mėnesių prieš rinkimus prašydami balsu ir žadėdami daug, bet nieko neištesėdami. Todėl balsuojant reikia pasirinkti tokius kandidatus, kuris parlamente reikalui esant sugebės apginti Lietuvos ir lietuvių reikalus. Sekačiuose «M. L.» numeriuose skelbsime lietuviams artimų, sulietuviais bendradarbiaujančių kandidatų vardus. Iš jų lietuvis Brazilijos pilietis, galės pasirinkti sau kandidata ir už jį balsuoti.

VILA BELOJE «Mūsų Lietuvą» galima gauti Kazlauskio restorane, Verbenas ir Saudades gatvių kampas.

PARDUODAMAS NAMAS,

2 kambarių virtuvės W. C. šulnys puiki vieta bizniui kampinis sklypas 310 m. kv. Bairro do Límão Vila Prado Rua Maria Liza Ciqueira N.º 8 kaina pigi. Dėl informacijų kreiptis pas. K. Norkaitį V. Zelina Rua Rio do Peixe, 63.

Nepalauk progos. Rugsėjo mėn 21 d. Vila Zelinoje gimnazijos saleje, kongregadai suvaidins puikią dramą. Atsilankyk ir paremk jaunimo iniciatyvą.

IŠNUOMOJA Krautuve (armazena) ir viena kambari ne vedusiam, Rua São Luiz Piratinga, N. 60 (Quinta da Pineira) (informacijos vietos).

IŠEIVIŲ DIENOS minėjimas buvo suruoštas liepos m. 18 d. Programą pradėjo komisijos vardu A. Dutkus, garbės prezidiuman pakviestas Lietuvos konsulą A. Polišaitį ir organizacijų pirmininkus.

Paskaitą skaitė prof. Ant. Stonis, sveikinimo žodį tarė Lietuvos konsulas Al. Polišaitis.

Meninėj daly dalyvavo p. M. Vinkšaitienė paskaitydama savo kūrybos eilėraščių. Patriotinį eilėraščių padeklamavo dar E. B. Januškytė.

Liet. Kat. Bendruomenės choras sudainavo Kur bėga Šešupe, Važiavau dieną, Vėliok, dalgele, Pasisėjau žalią rūtą.

Šiuo kart chorui dirigavo naujas dirigentas p. J. Antanaitis. Nors ir naujas maestro neturėjo laiko padaryti rimtesnių repeticijų ir susipažinti su repertuaru, choras sudainavo gerai. Susirinkusieji kaikurias dainas prašė karto ti. Minėjimas buvo pradėtas Brazilijos himnu, baigtas - Lietuvos.

Minėjimas buvo pradėtas ruošti vėlokai, todėl ir žmonių neatsilankė tiek, kiek kitados lankydavosi.

VYRU BROLIJA

Praėjusį sekmadienį suruošė šaunų pobuvį. Tuoj po sumos visi rinkosi gimnazijos salėn. Vaisės buvo pradėtos malda, kuria sukalbėjo klebonas kun P. Ragažinskas. Vaisių metu buvo išeiktos šaškių nugalėtojams premijos, kurias išeikė kun. P. Ragažinskas. Premijas gavo; pirmąją - Po

vilas Pavilonis, antrą - Aleksandras Vinokurovas, trečią - Valdemaras Dargevičius.

Kadangi tą pat dieną buvo Dariaus ir Girėno Išeivių diena, apie tos dienos reikšmę pasakė kalbą kun. P. Ragažinskas. Po kalbos, vadovaujant p. L. Gaigalo orkestrui, visi dalyviai sugiedojo Lietuvos himną. Vaisių metu skambėjo lietuviškos dainos, orkestras grojo lietuviškus šokius, buvo einami lietuviški rateliai. Jau sutemus pobuvio dalyviai, jaukioj, lietuviškoj nuotaikoje praleidę pusdienį, skirstėsi į namus. Ruošti pobuvius sekmadieniais po pamaldų yra daug praktiškiau, negu šeštadieniais. Prie suruošimo daugiausia dirbo P. Pavilonis, J. Paukštys iš savo ūkio atvežė mėsą, kur yra daug geresnė negu mieste.

Valgio ir alučio visiems užteko. Dar liko pelno pora tūkstančių kruzeirų.

Pamaldų tvarka kita sekmadienį, sąryšyje su ruošiamu maldininkų keičione į N. S. Aparecida, bus naktiniai, nebus adoracijos, pirmos mišios bus ne 7 val., bet 6:30, antros 8:30, 11 val. mišių nebus Aparecidon iš Vila Zelinos išvyks 6 val. Pasivėlavusių nebus laukiama.

EKSKURSIJA Į SKAUTŲ

JAMBORÉ.

Ateinantį trečiadienį moksleiviai ateitininkai ruošia išvažiavimą į tarptautinę skautų stovyklą prie Santo Amaro ežero, Interlagos. Norintieji dalyvauoti išvažiavime prašo

Casa Sprindys & Cia.

PRAÇA SÃO JOSÉ, 1 — V. ZELINA — S. PAULO

VISUOMET RASI SAVO ŠEIMOS ŽIDINIUI NAUJANYBIŲ

Geležies reikmenų, dažų, lėkščių, aluminių indų, įvairių daiktų dovanoms, įvairiausios rūšies pečių-fogonų, siuvamų mašinų, radio, plokštelių ir t. t.

Visa tai galima gauti UŽ PINIGUS ARBA ISSIMOKEJIMUL.

Prie pat autobuso Nr. 93 sustojimo vietos.

IRMAOS

ESCRITORIO VILAZELINA

BAUZYS

Registrada no C. R. C. 223.000.5

Praça São José, 8 Sal. 1 e 2 - V. Zelina - S. Paulo

Aberturas de firmas
Encerramentos de firmas
Transferencias de firmas
Contrat. na Junta Comercial
Dis'rat. na Junta Comercial
Escritas Fiscais
Escritas Comerciais

Contratos de locação
Cartas de Fiança
Requerimentos
Balancos
Alvarás diversos
Seguros de Fogo e
Seguros de acidentes

HORÁRIO das 9 às 19 horas.

Geros zemės - pigia kaina

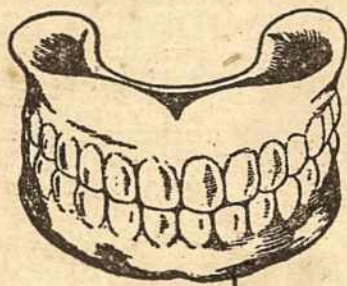
MATO GROSSO ESTADE.

Turime pardavimui geriausios rūšies žemių, tinkamų dideliems ir mažiems ūkiams - fazendoms ir sitiams. Nuosavybė yra estado valdžios su visomis pirkejams garantijomis.

Persiuočiame pirkimo prašymus estado valdžiai - tarpininkaujame. KAINOS OFICIALIJOS. Kreiptis žodžiu arba raštu informacijų į

IMOBILIARIA ALTO DO GUAPORÉ LTDA.

Edificio I. A. P. C. - sala 3 - Caixa Postal 98. Estado de Mato Grosso Cuiabá

Dentistas

Clínica Dentária Popular

«São Judas Tadeu»

DIRETOR: Dr. Augusto Ribeiro Leite

Praça São José, 8 - salas 3 e 5

Vila Zelina

Dentaduras — Pontes — Extrações — Obturações
DIURNA E NOTURNA